

Izhaja vsak petek dopoldne. Izdaja konsorcijski
Malega lista. Naslov: Mali list, Trieste, ca-
sella centro 37. — Urad: via Imbriani 9-III.

Odgovorni urednik: dr. L. BEROČ.

POSAMEZNA ŠTEV. 30 STOTINK.

NAROČNINA za celo leto 10 L., pol leta 5
L., četrt leta 3 L. — IZVEN ITALIJE
celo leto 24 L., pol leta 12 L., četrt leta 6 L.

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN P...

"I LIST" - Trieste - C. Corr.

CEJSKO KNJIZICA (Dr. ...)

... 50%

popust...

MALI OGLASI: 50 stotink vsaka beseda

v navadnem tisku: mastno 40 st. beseda; v

VELIKIMI OBRAMI 60 st. beseda. Pri

stalnem oglaševanju primeren popust.

Mali koledar.

Petek, 22. aprila: Soter in Gaj; Leon.
— Sobota, 23.: Adalbert (Vojteh). —
Nedelja, 24.: Bela n.; Jurij. — Ponedel-
jek, 25.: Marko; Evodij. — Torek, 26.:
Mati božja dobrega sveta; Klet in Mar-
cel. — Sreda, 27.: Peter Kanizij; Pere-
grin; Cita. — Četrtek, 28.: Pavel od Kri-
ža; Vital. — Petek, 29.: Robert; Antonija.

MALE NOVICE

Zanibonijska sodba.

Dne 11. aprila se je začela v Rimu
pred izrednim sodiščem razprava proti
poslancu Zaniboniju, generalu Capello-
tu in drugim. Zaniboni je obtožen, da je
zagrešil dejanje, s katerim je hotel iz-
zvati potom atentata na Mussolinija med
prebivalstvom oboroženo vstajo proti
državnim oblastem. Tisto dejanje je bilo
izpeljano v sporazumu z drugimi ose-
bami potom zarotniške propagande pro-
ti vladi, potom denarnih zbirk in potom
organizacije puntarskih oddelkov. V
načrtu Zanibonijevem je bila, kakor
pravi obtožnica, proglasitev začasne
vojaške diktature, ki naj bi sledila u-
moru predsednika vlade. Poleg tega je
Zaniboni obtožen, da je pričel s priprav-
ljalnimi sredstvi izvrševanje zamišlje-
nega zločina, ki naj bi obstojal v umoru
Mussolinija, v trenutku, ko je ta izpol-
njeval svojo službeno obveznost. V ta
namen se je Zaniboni pripravil, da bi
streljal z okna hotela Dragoni iz puške
na Mussolinija, ko bi se ta pokazal na
balkonu palače Chigi, da prisostvuje
manifestacijam v proslavo zmage. Radi
od njegove volje nezavisnih okolnosti
pa se obtožencu ni posrečilo, da izvrši
umor, ker je bil presenečen in ustavljen
od uradnikov in agentov sodne policije.
Ostali obtoženci se morajo zagovarja-
ti, da so v gori navedenih okolnostih
bodrili Zanibonija v njegovi odločitvi,
da izvede oba zločina, radi katerih je
obtožen. Povrh tega so nekateri izmed
njih še obtoženi, da so preskrbeli
sredstva za izvedbo zločinov ter nudili
svojo pomoč pred in med potekom do-
godka s tem, da so preskrbeli orožje,
dajali denar ter se nahajali v Rimu v
trenutku izvedbe zločina.

O poteku razprave ne utegnemo poro-
čati podrobnosti, ki bi v celoti tudi ne
bile posebno zanimive. Priobčili bomo
razsodbo, ko bo izrečena.

«Lega» dela.

Sklenila je v Tomaju razširiti vrtec
in napraviti za prostore novo najemno
pogodbo na dolgo dobo s predpravo do
nakupa, če bi se poslopje prodajalo.

V Bistrici in Ajdovščini se bodo odprli
novi vrtci na občinske stroške.

Na otoku Lastovo se ustanovi Casa
Nazionale za kulturno delo med odrasli-
mi prebivalci; letni izdatek za to je do-
ločen na 8000 lir.

Mizerija.

«Piccolo» je priobčil članek o tržaškem
«Monte di Pietà» (zastavljalnici). Tam
dobe ubogi ljudje majhna posojila na
zastavo vsakovrstnih vrednosti v blagu
(ur, prstanov, oblek itd.). L. 1920 je bilo
izvršenih takih zastav (odkupov, obno-
vitev in prodaj) 330.101, l. 1921. 299.136.
Potem je začelo rasti: 1922. 408 tisoč,
l. 1923. 491 tisoč, l. 24. 458 tisoč, l. 25.
441 tisoč in l. 1926. 544 tisoč. Tekom te-
ga leta je še huje in bo prišlo, kakor
menijo, do 600 tisoč.

Tudi Milan dobi posojilo.

Milanska občina se je pogodila v A-
meriki za posojilo, ki bo zneslo v lirah
okroglo 650 milijonov. Obresti so 6,50 %,
emisijski kurz pa 88,50. Posojilo je da-
no za 25 let.

Kako čakajo gotove smrti

NA POTAPLJAJOČI LADJI SE TOLAŽIJO S PETJEM.

V bližini Avstralije poleg otoka Gabe
se je vsled viharja začela potapljati ladja
«Riverina». Položaj ladje je tak, da ji
nobena pomoč ne more blizu. Na ladji se
nahaja 142 potnikov, med njimi tudi
ženske in otroci. V obupu in strahu se
zbirajo na krovu in se ozirajo po kaki
pomoči. Drugi parniki, poklicani z brez-
žičnim brzejavom, se približajo do goto-
ve razdalje, vidijo obupni položaj «Rive-
rine», a pomagati ne znajo.

Na enem teh parnikov se nahaja zna-
menita pevka iz Amerike, namenjena v
avstralski Sydney. Sočutje jo nagne, da
začne prepevati najlepše angleške in a-

meriške pesmi, želeč dati nekaj tolažbe
obupanim potnikom «Riverine». Le-ti so
ji srčno hvaležni in poslušajo solznih
oči domovinske pesmi. Zaprošijo, naj jim
zapoje še splošno znano «My old Kentu-
cky home» («Moj stari dom v Kentu-
ckiju»). In ona poje. Poje in se sama
solzi od ginjenosti.

Poročilo iz Londona z dne 19. aprila
pravi, da traja smrtni boj ladje Riverine
že 40 ur. Prav toliko časa že traja smrti-
ni strah ubogih potnikov. In pevka miss
Elders poje že 10 ur.

Ali je med tem prišla uspešna pomoč?
Ali se je Riverina potopila? O tem bo-
mo kmalu obveščeni.

Iz Livorna.

Dragi Mali list! Tudi sem na toscan-
ska tla prihajal, ne da bi se bal velike
daljave. Pa kdo te je povabil v te ža-
lostne kraje? Nihče drugi ko tisti, ki že
dolgo prosijo in moledujejo, da bi sme-
li priti bliže doma. Prvič se oglašamo, a
nič kaj veselo. Zakaj? Zato, ker smo
odtrgani od svojih ljubih družin in svo-
jih rojstnih krajev; hiša čaka gospoda-
rja, žena moža, otročiči ljubega očeta.
Mi pa smo tukaj daleč proč od njih.
Vera nas uči, da se lagati ne sme. Zato
povemo, kar je res: kar se tiče tukajšne-
ga ljudstva, mu damo vso čast radi
vrljivosti in dobrohotnosti v vseh ozi-
rih. Ali manjka nam tistega, ki bi izra-
čunal naše dohodke in stroške ter do-
dal, kar nedostaja. Rekli bodo: Ni tre-
ba nobenih prošanj; saj vsak lahko svojo
družino k sebi vzame... Res bi bilo lepo,
a kje dobiti stanovanja? Lahko greš
opoldne z lučjo v roki, primernega sta-
novanja ne najdeš. Gospodkega, ki bi
stalo 500 do 600 lir na mesec, takega
lahko dobiš; a žalibog imamo prekratke
roke, ne moremo seči tako visoko... Za-
to se oglašamo s svojimi prošnjami, da
bi omečili tisto srce, ki lahko z eno be-
sedo reši nas in naše družine.

Železničarji v Livornu.

Iz Argentine.

Ljuba nam domovina! Bodi nam poz-
dravljena! Pozdravljamo vse svoje ro-
ditelje, brate, sestre, žene itd. Ostanemo
dragi domovini in mamicam zvesti si-
novi. Ivan Lukač, Orehek pri Materiji;
Josip Hrvatin, Doljni Zemun; Fran Grži-
na, Vrbič; Anton Stermac, Pasjak; Gu-
ština Kotar, Gradišče nad Prvačino; Gre-
gor Biščak, Buje pri Šempetru; Ivan
Prelec, Buje; Anton Vrh, Doljni Zemun;
Fran Bubnič, Starad; Fran Bubnič, Ivan
Dodič, Anton Ladič, Starad; Ivan Ilijaš,
Josip Krešević, Račice pri Podgradu;
Fran Stupar, Račice; Ivan Stupar, Stu-
dena gora; Peter Žinkovič, Guštini pri
Motovunu; Jernej Benko, Čepno; Pavel
Skrk, Praprotni. I my wsie bratry Ukraj-
czy slemo serdeczni pozdraw. Hluczij
Wasil. — Vračamo vsem iskrene pozdra-
ve, želimo vso srečo ter se priporočamo
za objavljeni članek o tamošnjih raz-
merah.

Uredništvo.

Finančne kazni v Jugoslaviji.

V Osijeku so visoki gospodje vršili ti-
hotapstvo kar na debelo. Pa so jih zasa-
čili. Kazen pa je naslednja: Vsi skupaj
morajo plačati 65 milijonov 350.340 di-
narjev ter bo vsak eno leto zaprt. Dve to-
varni pa je država kar zaplenila ter jih
vzela v svojo last. No, ti gospodje se ne
bodo nikdar več podstopili s tihotapstvom
na račun države kupičiti svoje premo-
ženje.

Iz Klevelanda v Ameriki.

Prijatelj našega lista piše iz Klevelanda 28. marca: »Ko za pečlarsko pečjo
sedim in čitam v «Ameriškem Slovincu»
vesti s Primorskega, mi pride na misel,
da se kaj oglašim v Malem listu. Saj
pečlarji imamo itak dovolj časa, ker sa-
motarimo in dolgečas prodajamo.«

»Kar se tiče delavskih razmer, niso
najboljše. Nekaj pišejo, da ima samo
Kleveland 16.000 brezposelnih. Pa sedaj
se že obrača na boljše. Tupatam se že do-
bi kakšno delo, če ne dobro, pa slabo;
boljše nekaj ko nič. Jaz delam zmeraj,
toda le po 4 ali 5 dni na teden. Nekateri
tovarne pa delajo vseskozi, tako da ne-
kateri naši rojaki delajo celo čez uro.
Odvisno je pač od sreče, kako je komu
več ali manj naklonjena.«

»Tukaj v Stric-Samovi deželi imamo
Slovenci 13 časopisov, od teh 4 dnevni-
ke; komunisti svojega, socialisti svojega,
svobodomiselci svojega, eden je pa
krščanski. Liberalski «Glas Naroda» se
obrača, kakor veter piha, samo da mu
gre bolje bussines (kšeft). Tukajšnji listi
mu očitajo, da podira, kar drugi gradijo.
Ravno sedaj da dela razdor v njujorški
naselbini. Ta list enkrat napada katoli-
ške duhovnike in jih maže po svojih ko-
lonah, drugikrat pa prodaja sveto pismo.
Najbolj pa mu je napoti g. Anton Grdi-
na, ki je zaveden katoličan in predsed-
nik «Slovenske katoliške jednote». Ta
Jednota dobro uspeva in to vznemirja
Sakserjeve gospode. (Od naših Primor-
cev mnogi mislijo, da se denar ne more
poslati domov drugače kakor po Atovi
tvrčki, pa se motijo.)«

»Tukaj imajo v vsaki količjak večji
naselbini katoličani svojo cerkev in svo-
jo katoliško šolo, pa tudi svoje društve-
ne domove. Te so zgradili delavci s svo-
jimi žulji pod vodstvom duhovnikov.
Zato pa imajo naši kaj pokazati. Zagri-
zenci pa nimajo nič, kakor veselje, da
udrihajo po duhovnikih. Kadar se kaj
zida, gredo vsi skupaj, potlej pa začno
delati neslogo. Največji Narodni dom je
v Klevelandu; ko se je nanj agitiralo, je
bilo vse složno; odprla ge je katoliška
mati, ki je največ denarja nabrala; sedaj
že potajno «napredni» mislijo, da je
njihov...«

»H koncu pozdravljam čitatelje Malega
lista širom sveta in želim, da bi ga vsi
podpirali po svojih močeh.«

Kaj de «L'Impero».

O jugoslovanskih vojnih pripravah pri-
naša rimski list «L'Impero» neko poro-
čilo o pripravah v Dalmaciji.

To poročilo pravi, da je izdala jugoslo-
vanska vlada zaupna odredbe, naj vsi
odrasli moški ob prvih vesteh o morebitni
diplomatični napetosti takoj zapustijo

MIHEC: Post in Velika noč je zdaj minila
norija plesna se je obnovila.

AKEC: Edi nest sama mlo jadikuje,
iz bedaste Maričke se norčuje.

otoke ter se zberejo na dalmatinski oba-
li. S to odredbo se hoče navidezno pre-
prečiti, da bi italijanska mornarica pre-
prečila precejšnjemu številu jugoslovans-
kih vojnih obvezancev se podati pod
orožje. V resnici pa hočejo s to odredbo
postaviti primorsko divizijo v takojšno
vojno pripravljenost, da bi ne bilo treba
čakati še le na javno razglašeno mobili-
zacijo.

Kako je s Kanado.

Opozarjamo vse tiste, ki žele v Kanado,
da naj gredo le tisti, ki res hočejo dela-
ti kot poljedelci. S farmerjem naj skle-
nejo dogovor vsaj za eno leto, da ne bi
ostali pozimi brez zaposlitve. Vsi tisti,
ki prihajajo tja v nameri, da se vtihta-
pijo v Zedinjene države, se varajo. Na-
sprotno je gotovo, da bodo prijeti in kaz-
novani z zaporom do leta dni ter zaplem-
bo vsega premoženja. Tudi tisti, ki misli-
jo, da bodo dobili službo v rudnikih in
tovarnah, naj ne prihajajo v Kanado.
Ona jih ne potrebuje, ker je že mnogo
kanadskih tovarniških delavcev nezapo-
slenih. Preje ali kasneje jih čakajo tež-
ka razočaranja v Kanadi!

OPOMBE

Lepo in grdo branje. Mali list je prvi
brezobzirno pokazal na nevarno točko s
člankom «Narodna dolžnost» v številki
od 1. aprila. Članek je vzbudil mnogo
pozornosti zlasti v krogih, ki so bili več
ali manj prizadeti. Priznati je treba, da
so premnogi iz liberalnega tabora so-
glašali z Malim listom v tem, da napa-
dena Krajgerjeva povest res ni dostoj-
na. Vsi so vedeli, da je bila mišljena
tista, čeprav ni bila izrecno označena.
Pisatelj Fr. Bevk, ki je urednik dotične
revije, čutil se je tudi prizadetega in na-
pisal v «Edinosti» precej dolgo razpravo
v obrambo. Iz razprave pa se čuti, kako
mu je stvar neprijetna in kako težko je
brantiti. Krajgerjevo «leposlovje». Kakor
vsak dialektik, je moral zaklicati svoj
«distinguo» (razlikujem): da so reči za
otroke in reči za zrele ljudi. Ta distin-
kcija pa v praksi močno šepa. Žalostno
dejstvo je, da najhujša perversnost gra-
sira med «zrelimi» in «izobraženimi»
ljudmi in da se kultivira v največji meri
s perversno «umetnostjo». Razprave tu
nič ne zaležejo. V ostalem pa mi stojimo
na stališču, da je umetnost podrejena
življenju ne pa življenje umetnosti.

Marička poskoč! Edinost je slednjič o
modernem plesu povedala par krepkih
in primernih v članku «Marička po-
skoč!» Mali list z veseljem zapiše ta slu-
čaj kot uspeh, za katerega gre hvala
ravno Malemu listu in njegovemu do-
slednemu stališču. Še celo splošna into-
nacija in dinamika pri Edinosti je
nekaj pridobila po naši zaslugi. Če
bi se Edinost mogla povzpeti še do trd-
nega občega nazora in brezobzirne do-
slednosti, postala bi morda še dober
dnevnik.

Pot k pravičnemu miru

Najodličnejša stranka na Nemškem je krščansko-socialni Centrum. Iz te stranke so izšli v težkih povojnih letih najboljši delavci za obnovo premagane in ponižane domovine ter jo z vstrajnim delom dvignili zopet do stališča velesile v zboru držav. Centrumu pripada tudi sedanjí državni kancelar dr. Marx. Neki slovenski časnikar je obiskal tega odličnega evropskega politika ter ga poprašal, kaj on in njegova stranka misli o sodelovanju in sporazumnosti med krščanskimi strankami cele Evrope. Marx je podal sledečo izjavo:

»V interesu evropskega miru moramo le želeiti in je le smoteno, če so krščanske stranke Evrope med seboj v stiku in stopijo v bližjo zvezo. Zlasti po strašnih pretresih svetovne vojne, radi katerih trpe vsi narodi Evrope, je visoka naloga, delati skupno na izravnanju nasprotij in spravi med narodi. Mir je podlaga vse kulture in vsakega napredka. Pravi mir pa more temeljiti le na načelih prava in pravičnosti. Že veliki cerkveni oče Avguštin je izrekel besedo: »Iustitia est fundamentum regnorum.«

V duhu ljubezni in pravičnosti morajo narodi občevati med seboj.

Nemška stranka centroma se je od nekdaj zavzemala za misel sprave in sporazuma med narodi. Prežete s tem duhom so se že sešle krščanske stranke nekaterih evropskih držav na razgovor. V prihodnjih mesecih se bo vršilo novo tako zborovanje v Kölnu ob Renu. Zelo razveseljivo bi bilo, če bi se tudi krščanske stranke drugih dežel, ki se doslej še niso udeleževale skupnih razgovorov, pridružile temu skupnemu delu.

Ta zborovanja, ki naj bi se vršila vsaj po enkrat na leto, so lahko vir plodnosnega dela. Oseben stik med voditelji krščanskih strank je veliko vreden. V neprisiljenem razgovoru se lahko obravnavajo vsi pereči problemi. Tako je mogoče izmenjavati izkušnje in dajati drug drugemu pobudo. Posebno radi gospodarskih in socialnih nadlog, ki hudo teže vse evropske narode, so potrebni večkratni razgovori o potih k izboljšanjju. Saj je naša najvišja dolžnost, da lajšamo veliko bedo in delamo z vsemi močmi za obnovo Evrope.

Ravno krščanski politiki imajo veliko odgovornosti polno nalogo, da vodijo in pripravljajo pot novi bodočnosti, novi in, če Bog da, lepši Evropi.

Kako je s politiko

ITALIJA IN JUGOSLAVIJA.

Napetost, ki je nastala pred mesecem radi albanskih zadev, se je nekoliko polegla, vendar zdaj pa zdaj nastane zopet govorica o isti reči nanovo.

Velesile so med tem določile posebno komisijo, katera naj bi bila brž pri rokah, če bi se hoteli prepričati o stanju oborožbe na mejah. V komisiji so vojaški atašeji velesil in za Nemčijo en civilni uradnik. Dozdaj komisija še ni bila poslana na delo.

Glede neposrednih pogajanj med Italijo in Jugoslavijo, se je postavila Jugoslavija na stališče, da bi se moral revidirati »tiranski pakt«, t. j. pogodba, katero je sklenila pred meseci Italija z Albanijo. Ta pogodba ni bila Jugoslovanom všeč, pa bi hoteli, da se razdere. Na to zahtevo je Italija izjavila v posebni diplomatični noti, da tista pogodba Jugoslavije nič ne briga, ampak le Italijo in Albanijo. To stališče je podčrtala Italija tudi z objavo po časopisih. O reviziji tiranskega pakta po medsebojnem sporazumu torej ni govora.

Vojne priprave.

»Giornale d'Italia« je 14. aprila prinesel nove članke, oziroma podatke o vojnih pripravah, katere da snuje Jugoslavija zlasti v Albaniji. Iz tistega članka podamo glavno vsebino:

»Vsaka država ima sicer pravico, da skrbi za organizacijo svoje armade, toda vojaške priprave so po svojih potezah in po svojem ritmu take, da predstavljajo nekaj izrednega in da morajo imeti pred

oči ne samo splošnega ampak neki posebni načrt. Ako se je po ovadbah italijanske vlade pojavil zastoj v nadaljevanju priprav, naperjenih proti Albaniji za izvedbo natančno določenega načrta vstaje, niso pa bile niti za trenutek prekinjene druge vojaške priprave, ki so bile podvzete s tako intenzivnostjo in naglico, da morajo vzbuditi domnevo, kakor da namerava Jugoslavija v doglednem času započeti vojaško akcijo v velikem obsegu.«

Tu pričenja poročilo podrobno naštevati tiste velike vojaške priprave:

»Jugoslovensko vojno ministrstvo je nakazalo izvenproračunski znesek 800 milijonov dinarjev za veliko nabavo vojaških oblek in obutev. Še vedno so v teku velike nabave orožja in municije. V Gruziji je bilo v poslednjih dneh izkrcano 156 zabojev, vsebujočih 26.832 pušk tipa Mauser, 3471 malih zabojev patron za puške »Mauser«, 27 zabojev strojnih pušk in mnogo drugih zabojev z orožjem. Jugoslovenske vojaške dobave v inozemstvu se izvršujejo večinoma potom nekakega konzorcija. En upravitelj tega konzorcija se sedaj pogaja s francoskimi tovarnami za dobavo novih 120.000 pušk in 120 milijonov patron v skupni vrednosti 6 in pol milijonov dolarjev. Jugoslovenska vlada se pogaja z neko špansko družbo za dobavo novih torpedolovcev v velikem stilu. Medtem se nadaljujejo, čeprav mnogo bolj previdno, vojaške priprave, in to ne samo ob albanski meji. Na svojih potovanjih v poslednjih dneh sem ugotovil, da so bile podvzete pred-

hodne mere za mobilizacijo in da so bili pod raznimi prevezami poklicani pod orožje razni letniki, ki pa nosijo civilno obleko, da se lahko skrijejo očesu površnega opazovalca. Nadaljuje se pošiljanje orožja za čete in tolpe na meji in ob albanski meji se popravljajo in urejajo ceste, pri čemer mora pomagati tudi civilno prebivalstvo. Ob albanski meji je koncentriranih približno 10.000 orožnikov, ki ne opravljajo samo policijske službe, ampak so pripravljeni za morebitno akcijo na albanskem ozemlju. Nadaljujejo se stiki med albanskimi poglavarji in med jugoslovenskimi političnimi oblastmi. Mnogo izmed teh poglavarjev prihaja večkrat v Beograd, kjer imajo pogovore s pooblaščenec zunanjega ministrstva in generalnim štabom. Izgleda, da so ruski in albanski begunci, ki so bili najeti od jugoslovenske vojaške oblasti že v stanu tvoriti oborožen oddelek, obstoječ iz 2500 do 3000 mož. Približno 1000 ljudi tega življa je bilo že odposlanih na mejo, a je bil ta oddelek vsled italijanske ovadbe in iz strahu pred preiskavo odpoklican ter razpuščen v begunskih taboriščih. Albanski veljak Santoja je po dolgih razgovorih z političnimi in vojaškimi oblastmi v Beogradu odpotoval na albansko mejo, da na licu mesta prouči položaj ter organizira oborožene tolpe. Rezervni častniki so dobili povelje, naj bodo pripravljeni, da se prijavijo pri svojih oddelkih tekom 24 ur, ako bi to bilo potrebno.«

Za vstajo v Albaniji.

»Giornale d'Italia« meni, da hoče Jugoslavija napraviti neslogo med Albanci. V južnem delu Albanije, na Kosovem naj bi se vzdignil punt zoper Ahmeda Zoga. V ta punt bi se Jugoslavija vmešala, podprla puntarje in priznala neodvisnost puntarskega ozemlja v to svrhu, da zruši končno tudi tiransko vladno.

Kaj pravijo v Jugoslaviji.

Kar smo zgoraj navedli, so razkritja rimskega lista. Jugoslavija ni doslej objavila kakkega uradnega odgovora ali tajitve na te obtožbe. Ker pa je italijanska vlada istočasno izrekla, da se noče pogajati o tiranskem paktu, kakor smo že zgoraj pojasnili, se je baje odločila Jugoslavija, da vloži pritožbo na Društvo narodov v Ženevi. Tako bi cela zadeva prišla v najširšo diplomatsko javnost in bi se morala končno razčistiti. Ni še znano, če je Jugoslavija ta korak že naredila. Med tem se bje med pisarnami tih diplomatskih boj, o katerem javnost malo zve.

Velja Vukičević.

Preko velikonočnih praznikov je kar naenkrat odstopil Uzunović v Beogradu in sestavila se je nova vlada, kateri predseduje radikalec Velja Vukičević. Zunanji minister je Marinković iz Davidove demokratske stranke. Slovenci in Hrvatje so ostali pred vratmi.

Nova vlada je sestavljena tako-le:

Velja Vukičević (radikal) — ministrski predsednik in notranji minister; dr. Vojta Marinković (Dem. zajednica) — zuna-

nji minister; dr. Mehmed Spaho (D. z.) — minister za trgovino in industrijo; general Stevan Hadžić — minister vojne in mornarice; dr. Kosta Kumanudi (beograjski župan, D. z.) — minister za šume in rudnike ter zastopnik ministra za izenačenje zakonov; dr. Ninko Perić (rad.) — minister brez portfelja; dr. Milan Srškić (rad.) — minister za pravosodje in zastopnik ministra za vere; dr. Ilija Šumenković (D. z.) — minister za javna dela; dr. Bogdan Marković (rad.) — finančni minister ter zastopnik prosvetnega ministra; general Milosavljević — prometni minister; dr. Vlada Andrić (rad.) — minister za agrarno reformo in zastopnik ministra za narodno zdravje; inž. Svetislav Stanković (rad.) — minister za kmetijstvo in vode ter zastopnik ministra za pošte in brzojav; dr. Aleksander Mijović (D. z.) — minister za socialno politiko.

Nova vlada, sestavljena čez noč brez vpoštevanja parlamentarnih običajev in pravil, je vzbudila veliko presenečenje med strankami. Radič je namignil, da mu je vlada všeč in da bi rad tudi on bil deležen vlade. Davidović je zbolel. Slovenci so izrekli svoje nezadovoljstvo, ker se je vlada sestavila za hrbotom skupščine in strank. Samostojni demokratje pa so zelo razsrjeni.

Nova vlada je skupščino poslala na počitnice do 1. avgusta. Govori se da bodo morda potem volitve. Kaj bo, se bo videlo.

Slabo je drago

Ker ni dosti vredno, to je stara resnica! Tako je tudi pri testeninah. Le one so cene, ki so redilne kakor so »Pekatete«. Zanesljivo prave v ½ kg. originalnih zavojih.

Romanje na Velehrad.

V proslavo 1100letnice rojstva sv. Cirila bodo Slovenci priredili skupno romanje na Velehrad, kjer je bila nadškofijska stolica sv. Metoda (Velehrad je v Češki državi na Moravskem). Romarji se bodo odpeljali iz Ljubljane 12. avgusta popoldne ter se vrnili 18. avgusta. Stalo bo v II. razredu (vožnja, hrana in prenočišče) 1300 dinarjev, v III. razredu pa 900 dinarjev. Pisati je na: Odbor za romanje na Velehrad. Ljubljana, Rožna ulica 11, ali pa Maribor, Glavni trg 7.

Novi podeštati.

V Gradežu je imenovan za podeštata vitez Marij Camisi, v Tržiču komendant Bruno Kocjančič, v Milah vitez Honorat Gorlato.

Ameriški Slovenci.

obiščejo to leto staro domovino v več skupinah. Prva skupina je še prišla v Ljubljano 11. aprila, druga pride 23. maja, tretja pa 11. julija.

**PO TRAFIKAH IN PRODAJALNAH
ZAHTEVAJTE MALI LIST!**

PODLISTEK

Jindřich Š. Baar

(Prevedel Gruženjka)

Mrliška žena.

III.

Mrliška žena je koj na prvi pogled spoznala, da je Jirak težko obolen na vnetju pljuč in je takoj poslala po zdravnika. Ta je prišel in dolgo potem še prihajal na Posek. Gospodar je sicer prebolel vnetje pljuč, ali zdravje se mu ni hotelo vrniti. Izgubil je glas, kašelj ga je mučil, vročica ga je žgala; cela vas je vedela, da ga razjeda sušica, da še zime ne dočaka...

Drugače močan mož kakor skala je takorekoč ginil pred očmi. Do lažjih del na dvorišču se je sicer silil, za konje pa so morali najeti hlapca. Z njim je šel gospodar nekajkrat tudi na njive in na travnike, toda sčasoma mu je vse padlo od srca. Le nase je mislil in na svoje zdravje, vse drugo pa se mu je zdelo popolnoma nepotrebno. Kakor list na drevesu se je krepko držal zadnjega upa, da se vendarle pri vsem tem izleči, da

popije solnce iz njega vso bolezen da mu nagloma vrne odbegle moči. Sedeval je naprej pred hišo na klopi in se tolažil, ko ga je sosed obiskal in se mu nasmejal: »Ti si pa korenjak kaj? Mrliško ženo si pognal in doktorja! Ozdraviš se ne da bi vedel. Le potrpi! Skokoma pride bolezen, a korakoma odide.«

A bolnik se ni boljšal. Da, celo slabši je postajal, obraz mu je porumenel, ušesa odstopila, koža se je nagrbančila, ljudje pa se niso, več smejali, ampak sočutno so govorili: »Slabo te je doletelo in te noče pustiti. Ti je dobro kaj? Ali kašlješ tudi po noči? Kje te boli? Svetujem ti da vživaš saje na žganju, to je čez vsa zdravila in proti vsemu boleznim.« A ravno ta nadležna vprašanja in tolažilni nasveti, ti sočutni pogledi in te radovedne besede so pognale. Jiraka preč od ljudskih oči, preč od selskih trat, kjer je opazoval življenje in mu je čas lepo mineval. Prihitel je sem do vrta pod staro hruško. Tu torej kašlja, dokler se hruška v vejah ne zmaje in ptiči zdaj pa zdaj, kakor bi se prestrašili, za trenutek ne umolknejo. Tukaj od nikogar vznemirjen sezuva copate, otekle noge izpostavlja solnčnim žarkom, otipava jih in jih na koncih meri, da bi spoznal,

ali olok raste ali pa pojema.

Tu je torej posedal ves čas košnje, odtod je brez vsakega zanimanja gledal, kako spravljajo snopje v kozolce. Že so otavo posušili, že so hruške nad glavo potrgali; poletje je minilo, jutra so že občutno hladna, le v popoldanskih urah se še svet ogreje; Jirak čuti da se bolezen ne boljša, da postaja še boljše solnce slabotno in da mu že niti čudež več ne pomore...

Nekoč je sedel pod hruško, ko mu je naenkrat padel v naročje s hruške v polni tišini prvi porumenel list. Ujel ga je z roko, ga položil na dlan in se zamišljen zagledal vanj.

»Tako torej: že prihaja jesen. To je njeno delo,« je pomislil in glava se mu je sklonila na upadla prsa. »Tako padem tudi jaz, ne da bi se zavedel raz dreva življenja.«

V tem trenutku je ugasnil v njem rožnati plamenček upanja in črna žalost ga je objela.

»Vsega tega so Močila kriva. Tam sem pustil svoje železno zdravje. Tudi sosedje so tega krivi. Naj bi pustili da je ribnik ostal ribnik, kakor sem jim jaz svetoval,« si je trenutno pritrjeval, pa je spet zase mrmral in si očitil: »Ne bodi otrok! Sam si kriv. Koliko jih tam orje in seje, pa se

Kaj nam z dežele pišejo

PREM.

Kakor vidim smo se začeli tudi na našem romantičnem Premu nekoliko gihati in se oglašati. To je lepo, in kaže dobro voljo za napredek v kulturi. Toda to ni nikakoli izobrazba, da se po časopisih le kavšamo in drug čez drugega hujskamo. Pišimo kaj veselega živahnega da se vsi razveselimo in navdušimo za dobro.

Minuli teden smo imeli tu sv. misijon. Odkritosrčno moram reči da tako lepega tedna še ni bilo na Premu; vsaj mi malajši se ga ne spominjamo. Prve dni so ljudje malo izostajali radi poljskega dela, zato pa so zadnje tri dni prihajali v velikem številu v cerkev in k spovedi. Pridige so bile zelo lepe, zlasti v petek večer se ji orosilo marsikatero oko ob lepih besedah gospoda misijonarja. In ko se je storila tema, se je razlegel iz line misijonski zvon, vabljeni klic zadnjikrat k spravi in pokori. In ako si tedaj stal sredi vasi, ali hodil mimo hiš, si slišal glas molitve, ki je prihajal iz vsake hiše. Slišali so zvon, slišali glas misijona. Tudi peveci in pevke so se odlikovali ob tej priliki; poznalo se je da je par novih moči, povrh pa veselje in dobra volja. Posebno lepa je bila pesem »Gospod, jaz nisem vreden«, ki so jo peli z vsem občutkom in zbranostjo. Kako lepo bi bilo, ko bi se zopet obnovilo kako društvo, koliko več izobrazbe, poštenosti in vsega dobrega! Mesto da posedajo fantje ob nedeljah pri kvartah in vinu bi imeli pevske vaje, in se pri tem zadostno zabavali. Upajmo lepših časov.

Omenim naj še to da imamo na Premu stražnika, ki pa ne skrbi za noben red. Ob nedeljah naj se sprehodi okrog cerkve in potisne fante vanjo. Nadalje bi bilo dobro da bi zvečer malo pazil na gostilne in na pijance, ki včasih razgrajajo po vasi; vse to bi lahko opravljal, ko je že za stražnika postavljen.

BISTRICA.

Umrli je dne 3. aprila za pljučnico polkovnik izpod prejšnje vlade, g. Alfred Podboj pl. Cenetov. Njegov oče je bil rodom in Ribnice, po poklicu sodnik, mati pa naša rojakinja r. Žnideršič. Rajni polkovnik je služboval nekoč v Gorici kot stotnik artiljerijskega polka. Vojak si so ga radi imeli, da so kar jokali ob njegovi premestitvi iz Gorice v Polo, kjer je postal polkovnik. G. Podboj je bil globoko veren mož; vsako nedeljo je šel k sv. maši in večkrat k sv. obhajilu; 14 dni pred smrtjo je opravil svojo velikonočno dolžnost. Bil je pa tudi usmiljenega srca; raznim vojaškim vdovam in sirotam je izposloval podporo; od svoji penzije delil je vsaki mesec določen znesek trpinom. Ljubil je otroke in tudi ti so ga radi imeli ter mu prinašali trobentice in zvončkov v znak ljubezni. Mimo pokopališča ni šel nikoli ne da bi salutiral mrtvim. Ganljiva je bila tudi njegova ljubezen do staršev.

Sedaj počiva pri svojih v družinski grobnici v nebesih pa naj uživa slavo izvoljenih!

DOL. CERVOVO.

Novi zvonovi. Po dolgem čakanju smo jih dobili. Prispeli so v soboto 2. aprila in prinesli radost in veselje. Sprejeli smo jih s petjem in nagovori. Pri prvem slavlolu jih je pozdravila gđ. Viktorija Klinec, pri zadnjem slavlolu pa g. Ivan Klinec. Hvala dekletom in fantem za lepo prireditev. Iskrena zahvala tudi možem, ki so se trudili za zvonove. Hvala pevcem in g. pevovodju A. Blažiču. Zvonovon so kumovali g. Cotic A. lojz, Rutar Ernesta, Rutar Rudolf in Rutar Nuči.

DOLINA.

Na Velikonoč me je pot zanesla v Dolino pa sem tam šel k sv. maši. Prijetno me je iznenadilo, ko sem videl prav nabito cerkev moškega sveta. Ko sem se preril naprej, me je pa veselje minilo; videl sem, da so nekatere dekleta obnašala neumno in nespoštljivo, kakor da bi bile v kakšnem gledališču. Niso imele drugega dela, nego odkrivati se in popravljanje kodre in spet pokrivati. Ali se nič ne zavedajo, kaj je cerkev in čemu?

Popotnik.

MAČKOLJE.

Dne 25. marca je imel v naši cerkvi sv. mašo g. dekan iz Ospa. V pridigi je odločno neštopil proti dekletom, ki pridejo v cerkev razoglave. Tako resno je govoril, da so nekatere kar iz cerkve šle domov po robec. Vaščani so gospodu hvaležni za odločni nastop.

Za Velikonoč smo šli k sv. maši v Osp. V župni cerkvi smo slišali peti nov, še mlad zbor, ki mu gre vse priznanje za trud v čast božjo.

Na šoli v Mačkoljah delujeta dve učni sili na našo zadovoljnost. Tako rednega pouka še nismo imeli. G. učitelj je mladini kazal tudi slike iz Jezusovega življenja, kar je zelo ugajalo in tudi blagodejno učinkovalo.

KOBDILJ.

V Novicah (št. 14.) nam nekdo toplo priporoča izobraževalna društva. Dotičniku povem, da so se tudi Kobdiljci zbudili ter so ustanovili meseca novembra 1926. »Mladinsko društvo Kobdilj«, katero precej dobro napreduje. Lahko bi še bolj, če bi bilo več sloge. Toda sčasoma upamo, da pride tudi ta. Sicer pa niso taki razbojniki, kakor jih opisujejo. Seveda mladina je vročerkvna: zato pa ji morajo starejši dajati dober zgled.

TOMAJŠČINA.

V Malem listu od 8/4 je dopis o avberskih občinskih davkih v zvezi z g. Komisarjem Caso. Dopisnik ni bil natančno poučen. Resnične številke so te-le: Leta 1923, ko govori dopisnik o nizkem proračunu, sploh ni bilo proračuna. Leta 1924 je znašal 19.929 L., leta 1925 20.790 L., leta 1926, 36.930 L., leta 1927 (g. Caso) pa 36.931 L. — torej pod g. komisarjem Ca-

so ni proračun nikakor zrastle v primeru z drugimi občinami, kjer je proračun 1927. z ozirom na prejšnje leto povsod močno poskočil. Toliko v pojasnilo, da se g. Cezarju Caso, priljubljenemu vsled svoje pravičnosti, ljudomilosti in prijaznosti, ne zgodi krivica.

ZANIMIVOSTI.

KAKO JE V NARAVI VSE UREJENO.

Iz države Severna Karolina v Združenih državah se poroča, da so se tam poljske miši strahovito pomnožile. Ponekod je toliko miši, da se po poljih vidi, kakor da bi se gibala siva preproga. Nekateri na cestah avtomobilov niso mogli naprej, ker so bili zavzeli v celo kupe miši. Izprva so gospodarji uničevali mrčes z zastrupljenim žitom, a vrste miši so se takoj zopet izpolnile; zdaj jih hoče vlada uničiti z strupenimi plini. Strokovnjaki razlagajo, da so se miši vsled tega tako namnožile, ker so se postrelile vse divje mačke.

...

Poleg Napoljskega mesta je otok Pročida. Fazani so tam izborni uspevali in Napoljski kralj je prvi čas imel tam svoj lov. A bilo je in ker so delale škodo fazanom, je kralj dal vso postreliti. Ko ni bilo več mačk, so se namnožile podgane tako hudo, da so hoteli vsi ljudje iz otoka zbežati. Torej je bilo treba dobiti zopet mačk. S tem je prišlo vse zopet v ravovesje, mačke so požrle semtertja kakega fazana ali zatrle so tudi podgane in ljudem je bilo zopet mogoče ostati na otoku.

...

Znano je, da so Evropejci v Avstralijo prinesli kunce, in da so se kunci tam tako namnožili, da delajo kmečkemu gospodarstvu kar največjo škodo. Zdaj so Angleži iz Angležke dobili lisice, da se uničijo kunce; ali tudi lisice so se tako pomnožile, da si lovci ne vedo pomagati. Lisice so farmerjem pobirale vso kuretno. Vlada je začela dajati premije za ustreljene lisice; v mestu Viktorija se je v sedmih letih plačalo 135.000 lisičjih kož! Vkljub temu se Avstralija ne more obraniti svojih lisic.

Ali ste naročeni na „Naš Čolnič“

Andrej Purič

TRST

Via Medla št. 6

■ ■

Kovaški

mojster

IZVRŠUJE: Vsakovrsta stavbena dela - Železne ograje in omrežja - Takošnja izviritev - Štedilniki vseh vrst - Izdeluje tudi železne roletes - Poprave, spopolnitve.

Kmetko-Ribarska Posojilnica in Hranilnica

reg. zadr. z neom. zav. v

BARKOVLJAH

sprejema hranilne vloge in jih obrestuje

po 6%

Vloge so zajamčene z nadesetmilijonsko vrednostjo v nepremičninah

URADNE URE: 8-12 in 14-18

v Barkovljah, Viale Regina Elena 137

Ne hranite denarja doma!

Ne pozabite sejati v pravem

času in ako hočete

najboljših semen,

kupite jih edino pri tvrdki

SEVER & Comp.

TRST, Via Machiavelli 20

CENIK BREZPLAČNO

ZDRAVNIK

Dr. IGOR FRANKO

absolvent dunajske klinike,

ordinira odšle samo

v IL. BISTRICI

vsak dan

od 10 - 12 in od 15 - 17 h.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna

TRST - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah.

KRONE plačuje višje kot vsi drugi.

ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

Zobozdravnik

dr. Sardoč D.

ordinira

v Trstu

Via M. R. Imbriani 16, III.

(Prej via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

Stab. Tip. Silvio Spazzal - Trieste

jim nič ne zgodi. Obledi bi se moral, iti domov, a ne se tako brez obleke poditi v dežju za brano. — Pa tudi ti nisi kriv. Božja volja je to. V grob moraš. Prisljen zapustiti dom, ženo in otroke; čimprej se to zgodi tem bolje. Tako sem jim le v nadlego. Tako malo gledajo name, jim že po-kažem... se razvema Jirak, a kakor si je v tem trenutku pojasnil, je občutil, da mu postaja huje. Strt je bil ne le na duhu, ampak tudi na telesu. S težavo se je ob palici mimo cestnih zidov privlekel do postelje. Drugo jutro ni več vstal.

Tudi zunaj je bilo vse motno. Jesenska me- gla je legla na vso okolico in počelo je iz nje drobno in gosto pršeti. Na veži so se začeli kora- ki in v sobo je stopila molče njegova žena. Že pri durih je začela tarnati: »Polje imamo pripravljeno za setev; mislili smo, da danes posejemo, in, povlečemo - glej, pa začne deževati. In koliko dela še imamo! Enega krompirja ni še doma, vsa tur- šica in pesa še na polju, vse zelje v zemlji in zdaj še prši: To je križi! O Bog, to je križi!«

Jirak se je dvignil na postelji. Čutil je kako ima žena prav, kako mu s temi besedami pravi: »In ti ležiš v pernici počivaš, vso skrb name zvr- čaš. Ali sem to zaslužila? Služiti ti moram, ved-

no me zadržuješ in mi braniš; brez tebe bi mi bilo lepše in lažje.«

Ni sicer rekla tega, ali po njem ostrem gla- su je mož spoznal, da bi to rada dejala... Zamol- klo se je odkašljalo in pot ga je obil po telesu. Z naporom je lovil sapo, kakor bi se dušil. V tem je obležal z očmi proti nebu in premišljeval: »Dolga bolezen, gotova smrt. Kar dolgo traja, se vsakemu pristudi in jaz sem že dolgo bolan. Tudi oves so že z Močil pripeljali in ga že omlatili, jaz, pa še vedno ležim. Črivo, gnilo jabolko sem; jabolko ni za drevo, jaz ne za življenje.«

Žena je odšla ven, a je je bilo slišati, kako je naročevala naj mlatio, da bi delo ne ostalo. Sa- ma je nesla nečke pod kap in izlila na perilo de- ževnice. Ko je po kratkem času spet prišla, se ji je zdela, da mož spi. A ta se je naenkrat obrnil in jo s trudnim in hripavim glasom govoril: »Po- slušaj žena! Pošlji mi po mrliško ženo, naj pride k nam.«

Kmetica je iznenadena vprla oči vanj in s spremenjenim, tihim in mirnim glasom vprašala:

»Prosim te, kaj bi ona tu delala?«

»Mislim da me bo treba prevideti. Po gospo- da mi pošlji!«

»Kaj pa si se zmislil tako naenkrat? Se poču- tiš slabši?«

»Še sam ne vem. Ali zunaj prši in konji so brez dela; tako danes nobenega dela ne opravite. Ko pride lepše vreme, ne boste potem imeli z ma- no nikakih sitnosti.«

»Imaš vse prav! Ali zato ne smeš še umreti in red je pač red.« je mehko in prijazno zatrjeva- la gospodinja.

Zunaj je močila umazane srajce, suknje in zastore edina petnajstletna hčerka Rožica. Mati jo je poklicala med durmi: »Pusti in pojdi k mrli- ški ženi naj pride semkaj!«

Dekle je sleklo takoj vrhno suknjo in se spu- stilo kakor veter po cesti do doma stare Kotejške.

»Kaj se je pa zgodilo?« je skrbno vprašala ba- bica skozi okno.

»Teta, mama vas prosi, da bi k nam prišli.«

»Tako?«

»Ne vem! Mama tega ni rekla.«

»Torej grem takoj«, je obljubila Kotejška in se že dvignila.

(Se nadaljuje).

GOSPODARSTVO

Glavne napake v perutnistvu.

Razne napake in nepravilnosti v perutnistvu so največkrat vzrok, da se nam ne izplačuje. Take napake so:

1. Napačno je, ako se nabavi perutnina ali jajca za valitev od takih perutninarjev, pri katerih je perutnina zaprta v pretesne prostore in se premalo giblje. Perutnina iz takšnih vzrejalnic ni zmožna donošati primernih dohodkov.

2. Drži se preveč raznih pasem ali pa se sploh ne gleda nič na pasme. Zato pa nam kažejo naše kokoši skoraj povsod dokaj pestro sliko. Kolikor je kokoši, toliko je tudi pasem. Tudi kokošje pasme so različno dobre za dohodek, ki jih nam donosajo. Križatev raznih pasem med seboj brez vsakega pravega načrta in cilja pa vodi le do neuspehov tudi v perutnistvu. Uporabljajmo za izboljšanje domače perutnine le priznane in preizkušene kokošje pasme. Skrhimo, da pridemo do čistih pasem in gojimo jih tudi čiste naprej. Italijanske jerebičarke so lahke kokoši in veljajo za najboljše jajčarice. Grahaste plimutke so srednje težke, dobre jajčarice, dobre za meso in dobre valilke. Kokoši teh dveh pasem precej vidimo po naših krajih. Želeti bi bilo, da bi se povsod razširile, udomačile in čisto gojile.

3. Tudi sorodna plemenitev je lahko kriva, da perutnina ne donša nikakega ali le malo dohodkov. Ako plemenimo med seboj živali, ki so si v krvnem sorodstvu, dobimo od roda do roda šibkejšo in slabšo ter (nezmožne) živali za donosanje dohodkov. Treba je torej skrbeti za osveženje krvi. To se pravi, da si je treba pravočasno nabaviti dobrega petelina, ki ni v sorodu z našimi kokošmi. Ali pa si je treba nabaviti od drugod jajca za valitev. Kdor si nabavi za osveženje krvi plemenskega petelina, naj odstrani takoj starega ali dosedanjega petelina. Novi petelin naj popolnoma nadomesti starega, drugače se ne doseže nameravano osveženje krvi.

4. Včasih se ne izplačuje perutnistvo radi tega, ker se redijo prestare živali. Nad tri leta stara kokoš znese premalo jajc v letu in nam ne plača več pokladane ji krme. Tudi lažje zbolijo bolj stare kokoši, postanejo bolj lene in si ne iščejo rade več krme. Da se kokoši lahko spoznajo in razločujejo po svoji starosti, se deva posameznim letnikom kokoši barvane obročke iz celuloide na noge. Ako nadziramo obenem s starostjo tudi nesenje jajc posameznih kokoši s pomočjo zaklopnih gnezd, potem je treba dati kokošim aluminijaste obročke, ki imajo zaporedne številke.

5. Prepozna izvalitev piščet tudi ne vpliva ugodno na donosnost. Piščeta, ki se izvalijo februarja, marca, aprila ali začetkom maja, začnejo nesti že jeseni istega leta in nesejo tudi pozimi. Bolj pozno izvaljena piščeta (konec maja, junija, julija itd.) začnejo nesti šele prihodnjo pomlad, ko so že blizu leto stara.

6. Drži le zdrave živali. Vidno bolne živali odstrani. Bolne kokoši so le slabe jajčarice.

7. Premnogokrat se redi preveč petelinov. Odvečni petelini so v kokošjereji brez prave koristi. Za 8 do 12 kokoši lahke ali srednje težke pasme zadostuje en petelin.

8. Mnogokrat je krivo neredno in nepravilno krmljenje, da ne dosežemo v perutnistvu primernih dohodkov. Posebno pozimi, ko kokoši niso toliko na prostem in ne morejo iskati same potrebnih snovi, je večkrat vse krmljenje prenostransko. V krmi dobivajo kokoši v takem slučaju premalo beljakovinskih snovi in preveč škroba.

9. Kokoši morajo bivati dostikrat v neprimernih in premalo snazjenih kurnikih, v katerih se naravno in nemoteno razvije mrčes, ki ne prestopa muhi in nadleguje kokoši. To

tudi zelo pripomore, da se perutnistvo ne izplačuje.

10. Vsaka vrsta domače perutnine uspeva in je lahko dobičkonosna le pod gotovimi pogoji. Race uspevajo tam, kjer je dovolj vode (potok itd.). Gosi naj imajo na razpolago pašnike in vodo. Puranom so potrebni pašniki.

Za lepoto vrta

Lepotično grmovje.

Poleg lepoticnega drevja krasimo naše vrtove tudi z lepoticnim grmovjem. Lepotično grmovje sadimo ali posamezno ali pa v skupine. Posamezno ga nasadimo po raznih zato pripravljenih mestih, najraje na vrtno celino, za skupino moramo imeti več prostora. Porabimo kak tak prostor, koder bi ne upela zelenjad, to je v senčnih kotih in na severni strani. Primeren prostor je tudi okoli smetišča, ob plotu in ob potih.

Skupine lepoticnega grmovja nasadimo tako, da imajo okroglo jajčasto ali srčasto obliko. Nasadimo pa tudi lahko brez vsake oblike. Grmičevje se v nekaj letih zelo razraste, zato moramo saditi. Za zemljo ni izbirično in uspeva v vsaki vrtni prsti. Strežbe ne rabi posebne. Če ga nasadimo, mu je treba nekaj časa prilivati, če mu dež ne namoči. Če se grmičem odstranja plevel, je grečica lična in grmič boljše uspeva.

Obrezavati moramo grmiče vsako spomlad. Obrezujemo tako, da ima grmič obliko stožca ali krogle. Prireže se navadno vsaka šiba. Prva leta se režejo šibe bolj na dolgo, potem pa ko je grmič dobil določeno visokost, se reže bolj na kratko.

Skupine, ki stoje prosto, obrežemo tako, da je srednji del najvišji, drugi pa se primerno znižajo. Ob stenah in plotih stoječe grme obrežemo tako, da so ob steni najvišji in se znižujejo navzdol.

Perje grmičevja ima različne barve. Pri sestavi je treba paziti na to, da se barve lepo ujemajo. Barve delimo v tople in mrzle ali v delavne in trpne. Tople barve so: rdeča, pomarančasto-rumena in rumena; mrzle so: modra vijoličasta in zelena. Jako lepa sestava je, če nasadimo tople barve mrzlim nasproti. Rdeči pristojajo zelena pomarančasto-zolti vijoličasta, zolti modra. Bela ali svetlosiva se poda povsod.

Med najbolj priljubljene in udomačene vrste spada: španski bezeg (majnica). Ta je vsepovsod udomačen. Nasajamo ga kot ograjo ali pa tudi posamezno. Ker obilno cvete in zelo prijetno diši, ga zelo cenimo. Cvetje je temnovijoličasto, temnordeče in belo. Raste zelo hitro. Razmnožuje se z razdeljevanjem korenin.

Nagnoj je lepe rasti in zgodaj spomlad razcvete tako obilno, da je grmič ves rumen. Razmnožuje se tudi z razdeljevanjem korenin.

Lepotični glog štejejo k najlepšemu grmovju. Cenijo ga radi bleščečega listja in obilnega rdečega in belega cvetja.

Magnolija. Kraljica med grmi je gotovo magnolija. Njeno cvetje je veliko, ki se prikaže, ko je grm še popolnoma gol. Pogled na cvetoč grm je čaroben. Po barvi je cvetje belo, rdeče in vijoličasto. Dokler je grm mlad, se mora za zimo povezati s slamo ali smrečjem. Pozneje, ko se je grm zarastel, prezimi nezavarovan brez škode.

Španski bezeg, nagnoj, glog in magnolija zrastejo precej visoko, zato se imenujejo grmi visoke rasti.

Vrste srednjevisoke rasti so: Nizki dreni z gostim listjem in z obilnimi češuljami drobnega belega cvetja. Šibje je rdeče. Forsidija je priljubljen grm. Cvete, predno ozeleni, zgodaj spomladi rumeno.

Naša pošta.

Štanjel. Vabilo prišlo prepozno.

Huja. Deseti brat je preveč oseben.

MALI OGLASI

DOBER SVET je zlata vreden. Proti slabosti in bolečinam v želodcu in glavi, slabemu teku in prebavi, grenkosti v grlu, zaprtju, uživajte **«Gastrin»**. — Izkušeno sredstvo proti kašlju, prehladu, navadnim pljučnim boleznim, influenci, težkemu dihanju je **Prsni sirup**. — Proti oslovskemu kašlju je preizkušeno sredstvo **Sirup balsamicus**. — Uspešno sredstvo proti trganju v udih in kosteh, proti bolečinam in trganju v plečih, v križu, v glavi je **«Reumazan»** kot tekočina, a **«Liniment Lanomentol»** kot mazilo. — Za kožne bolezni se rabi z gotovim učinkom **«Sentjurjevo»** mazilo; izvrstno za rane, ture, opekline, odrtine; prepreči prisad, meči in celi. — **Odlikovani laboratorij LEKARNA PRI ODREŠENIKU - Bistrica.**

SAMO potom energičnega zdravljenja z Glykolom se ozdravi glavobol, šibkost, malokrvnost, obnemoglost. Izdelek lekarn Castellanovich, Trst, Via dei Giuliani 42. V januarju je lekarna odprta tudi ponoči.

SMILAJOD (Trpoški sok), izborno sredstvo proti arteriosklerozi, revmatizmu in težkemu dihanju, kašlju in kataru, uspešno čistilno sredstvo, posebno priporočljivo za osebe, stare nad 50 let, se prodaja samo v lekarni Castellanovich, Trst, Via Giuliani 42 (Pri Sv. Jakobu, blizu slovenske šole).

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vreč. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Trdka Gastone Dollnar, Trst - Via Ugo Polonio 5.

Vzajem v pouk čevljarskega učenca. Anton Tomšič, Knežak 161 (Fontana del Conte).

Izborna sredstvo proti arteriosklerozi, revmatizmu, težkemu dihanju in čisti kri edino le

Smilajod

Da postane vedno bolj znano, naše izvrstno

„VINO DI CHINA E FERRO“

pripravljeno iz pristnega belega vina in zaradi večje vsebine pretvarjajočega se železa, odlikovano na mednarodni razstavi v Montecatini l. 1925, prodajamo steklenice-vzorce po L. 2.—

Originalna $\frac{3}{4}$ i rska steklenica L. 12--

„ELISIRE DI CHINA“

zelo prijetnega okusa, izborna sredstvo proti slabostim želodca in za dobo okrevanja.

Originalna steklenica L. 6.—
Steklenica - vzorec „ 2,50

„Želodčne kaplje sv. Antona“

Izvrstno sredstvo za prebavo, ki istočasno blaži vsakršno črevesno draženje.

Stekleničica L. 4.50

GLYCOL L. 8.50 - PRSNI SIRUP. L. 7.50 - SMILAJOD L. 11.—

LEKARNA CASTELLANOVICH ALL'ALABARDA, TRST

Via dei Giuliani šte. 42, Sv. Jakob - Lastnik F. BOLAFFIO

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diploma in zlato svetinjo

Trst **via Caprin 5 pri Sv. Jakobu** Trst

Le k Forcessinu vsi hité, da si obujejo nogé.

On šiva trdno in močno, pa elegantno in lepó.

Ko pa račun vam naredi, se vam celo poceni zdi.

Za cerkve, dvorane, hotele, gostilne

Harmoniji

Klavirji - Pianini - Avtopiani

izvršeni od prvovrstnih tovarn

«Pollmann & Weiss», «Stallberger» itd.

Ugodni plačilni pogoji

PRODAJA — MENJUJE — POSOJA — POPRAVLJA.

Cenik ali proračun na zahtevo zastonj.

Trgovina s klavirji inž. Gino Riosa - Trst, via Valdirivo 24, TELEFON 746.

Kupujte vedno le

holandski kakao

DE JONG'S

ki mu gre prvenstvo po pristnosti in kakovosti